

РЕШЕНИЕ

№ 17301

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 11.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8193** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.211 от ЗМВР във връзка с чл.145-178 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. В. К. от [населено място] срещу Заповед № 4332з -697/15.07.2024г. на началник на 02 група ПК към 01 сектор КПД при ОПП-СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" .

Жалбоподателят излага доводи, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нарушения на материално правните разпоредби - отменителни основания съгласно чл, 146, г. 3 и 4 от АПК. Визира се нарушение на чл.206, ал. 1 от ЗМВР за изслушване/обяснения на държавния служител, като застъпва, че обясненията по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР са различни от тези по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, които се дават пред дисциплинарно разследващия орган. На следващо място сочи, че предвид установените няколко нарушения органът е следвало да приложи чл.197, ал.2, т.3 от ЗМВР и липсва надлежно определяне на конкретно наказание, за всяко едно от визираните в заповедта нарушения. Като нарушение посочва и Хипотезата на "неизпълнение разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове" не е предвидена като материалноправно основание по чл. 199. ал. 1 ЗМВР. за налагане на наказание "писмено предупреждение". Позовава се и на нарушения на материалния закон, тъй като не е спазено изискването на чл 210. ал.1 от ЗМВР да съдържа времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението: разпоредбите, които са нарушени. От начина по който е описано нарушението „неуплътняване на работното време“ не се установявало кои конкретни задължения е нарушил жалбоподателя. Освен това от материалите по делото не се установява в посочения часови диапазон преминаване на МПС или граждани, които да бъдат проверени и с които да се

осъществи комуникация. Жалбоподателят се позовава и на липса на мотивиране на заповедта от субективна страна на деянието. В заключение счита, че не е доказано както изпълнителното деяние, с което е осъществено нарушението, така и субективната страна, поради което незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната му отговорност. Искането е за отмяна на заповедта и присъждане на разноските по делото.

Ответникът излага становище за оставяне жалбата без уважение като неоснователна и недоказана. Счита, че заповедта е законосъобразна, правилно е приложен материалният закон, няма допуснати материалноправни и процесуалноправни нарушения. Според процесуалния представител на ответника юрисконсулт М. в заповедта подробно е описано дисциплинарното нарушение – неуплътняване на работното време, неизпълнение на служебните задължения и нарушение на чл. 39, ал. 1 от посочената инструкция. ДНО е запознал нарушителя с доказателствената съвкупност в хода на дисциплинарното производство. Изпратил е покана до същия за даване на писмени обяснения при спазване на дисциплинарната процедура и е изпълнил всички свои ангажменти, като е съобразил добрата длъжностна характеристика на служителя и е наложил минималното дисциплинарно наказание, предвидено в закона. Дисциплинарното наказание се явява законосъобразно, правилно и валидно. Претендира юрисконсултско възнаграждение по преценка на съда, моли намаляване поради прекомерност на разноските, претендирани в списък от жалбоподателя.

От фактическа страна се установява следното:

Предмет на оспорване е заповед рег. №4332з-697 от 15.07.2024г. на Началник 02 група ПК на 02 сектор КПД при ОПП-СДВР, с която на Б. В. К. –младши автоконтрольор 1 степен е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца на основание чл.194, ал.2, т.2 вр. с чл.197, ал.1 т.2 от ЗМВР. Наказанието е наложено за това, че на 18.03.2024г. за времето от 04:00 ч. до 05:00 ч. се е намирал в крайпътна територия, в пълен покой на предна дясна седалка на служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] в тъмната част на денонощието, в [населено място], кв.К. вада, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неуплътняване на работното време при извършването на контрол на пътното движение, вменени от чл.39, ал.1 на Инструкция №8121з-749 от 20.10.2024г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение и изразяващи се в т.1 наблюдение на движението, като автомобилът се намира в крайпътна територия извън платното на движение, в тъмната част от денонощието, откъдето не може да се наблюдава движението по пътищата; 2. видимо присъствие – местоположението на автомобила; контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административно-наказателни и принудителни административни мерки – няма проверени МПС и лица; 4. организационно –превантивни мероприятия – местоположението на автомобила. Направен е извода, че деянието може да бъде квалифицирано като дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 и вр. с ал.2 от ЗМВР, за което съгласно чл.199, ал.2 от ЗМВР се налага писмено предупреждение за срок от три до шест месеца. Съответно на лицето е наложено писмено предупреждение за минималния срок от три месеца.

Заповедта препраща към справка №4332р-40815/23.05.2024г. (л.37), изготвена след извършена проверка по заповед № №4332з-371/22.04.2024г. на основание чл.205, ал.2 от ЗМВР. Описано е, че жалбоподателят Б. В. К. заедно с младши автоконтрольор М. К. Т. в наряд, за времето от 03.39ч. до 05.40 часа на 18.03.2024г. и двамата служители в наряд с посочения служебен автомобил са били отпуснати със затворени очи, като не са изпълнявали задълженията си, произтичащи от ЗМВР и контрола по ЗДвП. Това заключение е направено въз основа на писмо от отдел ПП-СДВР-„Вътрешна сигурност“, от 15.04.2024г., с което са уведомени, че при преглед на видеофайлове посочения адрес и папка за посочения служебен автомобил е установено описаното нарушение от

служителите в наряда, а именно че за посоченото време и двамата служители са били отпуснати със затворени очи, като не са изпълнявали служебните си задължения. Посочено е, че в папката се съдържат 23 файла с видео информация от трите камери, монтирани в служебния автомобил. Описана е процедурата по запознаване на двамата служители с материалите, както и възможността им да дадат обяснения.

На 28.05.2024г. Б. К. е поканен да даде писмени обяснения с покана на л.33-34. В същата е посочена справката от 23.05.2025г. със събраната информация по случая, описано е деянието, нарушените норми от Инструкцията, следващото се наказание.

На 04.06.2024г. (л.32 по делото) К. е дал обяснения. Посочил е, че по време на цялото дежурство бил изпълнявал стриктно служебните си задължения, не е извършвал никакви нарушения, за посочения интервал на проверката е извършвал дейност по пътен контрол чрез видимо присъствие и наблюдение на пътното движение.

Към преписката е представен протокол от 22.04.2024г. за това какво е установено от видеозаписите. В същия протокол освен описание има и снимки на снетото от записите. Самите файлове с видеоинформация са предоставени и прегледани от Б. К. на 14.07.2024г.

С оглед изложените обстоятелства – ответникът е издал заповедта, с която е наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца. Този размер на наказанието е посочил, че е определен предвид изложените обстоятелства и предвид фактът, че служителят е награждаван и няма незаличени наказания и този размер е счел, че съответства на тежестта на извършеното.

В съдебното производство нови доказателства не са представяни, освен наличните по преписката, приета по делото без оспорване.

От правна страна:

Жалбата е допустима, подадена от адресата на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 31.07.2024г. (при връчване на заповедта на 18.07.2024г.), поради което следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.4 от ЗМВР – С. К. на длъжност Началник група на 02 група Пътен контрол при 01 сектор „Контрол на пътното движение“ към отдел ОПП-СДВР.

Спазена е и предвидената писмена форма при издаване на заповедта. В заповедта са изложени фактически и правни основания за издаването ѝ, като за подробни мотиви като фактически основания се препраща към Справка рег. № 4332р-40815/23.05.2024 г. на дисциплинарно-разследващата комисия, което е допустимо. Съдът приема, че оспорената заповед отговаря на изискванията за форма по чл.210, ал.1 от ЗМВР като са изпълнени указаните реквизити относно извършителя, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Правната квалификация е посочена правилно в заповедта и съответства на описанието на нарушението в справката–касае се за нарушение на чл. 39, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното

движение, с детайлно описание в какво се състои поведението на жалбоподателя.

Не се установяват нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът не намира за неоснователно оплакването, че е нарушен чл.206, ал.1 от ЗМВР. Видно от представените по делото обяснения от 04.06.2024г. на л.32 служителя ги е дал до дисциплинарнонаказващия орган след запознаване със справката на 23.05.2024г. Тези обяснения са обсъдени и в заповедта на стр.2.

Що се отнася до възражението, че жалбоподателят се е запознал с файловете с видеоинформация едва на 14.07.2024г., ден преди издаване на заповедта, следва да се има предвид, че правото на запознаване с преписката е право на страната, от което тя се е възползвала, когато е преценила, освен това видеоинформацията е възпроизведена чрез подробно описание на заснетото от всяка от трите камери в справката, с която жалбоподателят се е запознал преди да даде обясненията и съответно е бил наясно със съдържанието на файловете, с които се е запознал по-късно.

Спазени са и сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР за налагане на дисциплинарното наказание - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не повече от една година от извършването му. В случая нарушението е за открито с изготвяне на справка рег. № 4332p-40815 от 23.05.2024 г. и резолюцията върху нея от същата дата. Справката съдържа, както данни за нарушението и нарушителя, така и предложение за налагане на дисциплинарно наказание. При тези обстоятелства, съдът счита, че нарушението е открито, по смисъла чл.195, ал.1, вр. чл.196 ЗМВР, на 23.05.2024г. Оспорената заповед е издадена в двумесечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР – на 15.07.2024 г.

Не е налице и противоречие с материалния закон.

На служителя е вменено дисциплинарно нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР - неизпълнение на служебни задължения, във вр. чл. 199, ал. 1, т. 6, пр. 4 от ЗМВР – за неуплътняване на работното време. Като нарушена е посочена и разпоредбата на чл.39, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, според която контролът на пътното движение се осъществява чрез:1.наблюдение на движението; 2.видимо присъствие; 3.контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни административни мерки; 4. организационно-превантивни мероприятия.

Това квалифициране на нарушението съответства на посоченото от фактическа страна от дисциплинарнонаказващия орган, че за времето от 04:00 часа до 05:00 часа на 18.03.2024 г. на посоченото място и с посочения автомобил служителят, бидейки в пълен покой на предната дясна седалка на служебното МПС, което е било в престой и в крайпътна територия извън пътната мрежа и по този начин не е изпълнявал служебните си задължения, не е извършвал контрол на пътното движение, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в неуплътняване на работното време при извършването на контрол на пътното движение съгласно чл.39, ал.1 от Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. Горното се установява от представените по преписката доказателства - GPS обща справка, пътни листове и видеоинформация от камерите от автомобила, които доказателства не са опровергани с доказване в съдебното производство.

Жалбоподателят е запознат с длъжностната характеристика и със съответната заповед относно задълженията му. Съгласно т.2.1.2.3 от Заповед № 513з-3747 от 25.04.2023 г. на директора на СДВР, за работното време от 19,00 ч. до 07,00 ч. полицейските служители на СДВР ползват следните почивки: време за хранене от 00,00 ч. до 00,30 ч. (половин час) , време за отдих от 03,30 ч. до 04,00 ч. (половин час) и физиологични почивки от 22,00 ч. до 22,30 ч. и от 05,00 ч. до 05,30 ч. (общо един час). В случая бездействието на служителя по служебните му задължения е в

период извън тези по заповедта.

Съдът не споделя оплакването, че е допуснато нарушение на разпоредбата на чл.197, ал.3, т.2 от ЗМВР. В случая не се касае за отделни деяния, а за бездействие на служителя по изпълнение на служебните му задължения, което правилно е определено като едно нарушение и съответно наказание. В заповедта е посочено нарушение на чл.39, ал.1 от Инструкцията в съответните й точки- задължение за наблюдение, за видимо присъствие, за контрол по спазване на правилата за движение и предприемане на организационно-превантивни мероприятия. Деянието е едно, не се касае за няколко отделни нарушения, за да се определят било отделни наказания, било да се налага по тежкото съгласно чл.197, ал.3 от ЗМВР. В случая двамата полицаи в наряда не са били на видимо място до пътя, а са отклонили автомобила в крайпътна територия в посочения времеви интервал, за да престоят и те и автомобила в пълен покой, като с това им деяние -всяко едно от задълженията им по чл.39, ал.1 от Инструкцията - е нарушено.

Както се посочи вече не е налице нарушение при определяне на правната квалификация на извършеното от жалбоподателя. Установеното неизпълнение на задължението по чл.39, ал.1 от Инструкция 8121з-749/2014г. осъществява състав на дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР – неизпълнение на служебни задължения. Правилно констатираното неуплътняване на работното време, е квалифицирано като нарушение, за което се налага наказание „писмено предупреждение“ по чл.199, ал.1, т.6, предл. 4 от ЗМВР.

По отношение на възражението, че не е доказана субективната страна на деянието, следва да се има предвид, че органът в заповедта е отчетел приемането от страна на служителя, че не е извършил нещо укоримо, но правилно е приел, че в случая с бездействието си по време на наряд през един час от нощта, бидейки в пълен покой в автомобила и то спрял в крайпътна територия, извън регламентирания почивки, умишлено е нарушил задълженията си за активно наблюдение на пътя, предвид съзнаването, че така не изпълнява задълженията си, с които се е запознал срещу подпис. Без значение е дали през това време на пътя е имало или не автомобили и граждани на пътя, тъй като задължението е за активно наблюдение на пътя.

Не е нарушена и разпоредбата на чл.206, ал.2 от ЗМВР, като органът е мотивирал преценката на вида и размера на наказанието. Взята е предвид тежестта на нарушението, в случая, че не е уплътнил работното си време, настъпилите от него последици, изразяващи се в неосъществен контрол на пътното движение, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината, в случая, деянието е виновно, изразяващо се в бездействие, тъй като служителят е знаел, че трябва да си изпълнява служебните задължения и да извършва контрол на пътното движение за да си уплътнява работното време и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, конкретно това че е награждаван осем пъти и няма незаличени наказания, като в резултат на тази преценка е определено съответното най-леко наказание като срок за такова нарушение, а именно писмено предупреждение за срок от три месеца.

Заповедта е и в съответствие с целта на закона. Съгласно принципите на дисциплинарната отговорност, в това число и тази по ЗМВР дисциплинарни наказания се налагат с цел да се въздейства възпитателно и превантивно на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители. Доказаното поведение, чрез продължително бездействие на служител на СДВР при изпълнение на задълженията му по ЗМВР и контрол по ЗДвП, съответно на целите на службата в системата на МВР е санкционирано чрез ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя, насочена възпитателно спрямо него и превантивно по отношение на останалите служители. Не се установява наложената санкция, която е съответна на нарушението и е второто по степен на тежест, започвайки от най-лекото, дисциплинарно наказание, в най-

краткия му срок, да засяга права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава заповедта.

Предвид горното заповедта е законосъобразна, а жалбата срещу нея като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на спора, осъществено процесуално представителство от юрисконсулт и направената претенция, на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. К. срещу Заповед № 4332з -697/15.07.2024г., издадена от началник на 02 група ПК към 01 сектор КПД при ОПП-СДВР, с която е наложено дисциплинарно наказание "писмено предупреждение" за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Б. В. К. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи при МВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението съгласно чл.211 от ЗМВР не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: